

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/16/2016
Identifikačné číslo spisu: 5014201042
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5014201042.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej PhD. a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: I.V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., zastúpený splnomocneným zástupcom Ing. D.V., bytom R., proti žalovanému Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline - Krajský dopravný inšpektorát, sídlom Kuzmányho 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.k. KRPZ-ZA-KDI-SK-61/2014 zo dňa 5. augusta 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/105/2014-53 zo dňa 8. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/105/2014-53 zo dňa 8. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 20S/105/2014-53 zo dňa 08.09.2015 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti oznámenia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-61/2014 zo dňa 05.08.2014. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté oznámenie, ako i postup, ktorý predchádzal vydaniu v zmysle § 247 a nasl. O.s.p., a to v medziach žalobných dôvodov (§ 250h ods. 1 O.s.p.), pričom zistil, že napadnuté oznámenie je zákonné a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

3. Zo správneho spisu krajský súd zistil nasledovné skutočnosti: Prvostupňové správne rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline - Okresný dopravný inšpektorát bolo doručené splnomocnenému zástupcovi účastníka - Ing. D. Q. doporučené do vlastných rúk s opakovaným

doručením, pričom z doručienky z tohto doručenia vyplýva, že prvý pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie bol vykonaný dňa 14.05.2014, opakované doručenie dňa 15.05.2014 a deň uloženie zásielky dňa 15.05.2014. Následne si fyzicky túto zásielku prevzal dňa 02.06.2014, pričom prečiarkol všetky tri uvedené dátumy s poznámkou „nepravdivé“. Oprava prvostupňového rozhodnutia, ktorá spočívala v zmene č. rozhodnutia o priestupku č.p.: ORP-P-117/ODI-2004-II na č.p.: ORP-P-171/ODI-2014-II, bola taktiež doručovaná splnomocnenému zástupcovi žalobcu doporučené do vlastných rúk s opakovaným doručením, pričom prvý pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie bol vykonaný 17.07.2014, opakované doručenie 18.07.2014 a deň uloženia zásielky 18.07.2014. Fyzicky si zásielku splnomocnený zástupca prevzal 04.08.2014, pričom opätovne prečiarkol vyššie uvedené tri dátumy s jeho poznámkou „nepravdivé“.

4. Proti prvostupňovému správne rozhodnutiu podal odvolanie účastník prostredníctvom splnomocneného zástupcu osobne na prvostupňový správny orgán dňa 17.06.2014.

5. Prvostupňový správny orgán dňa 07.07.2014 vypočul poštovú doručovateľku Z. Q.. Avšak splnomocnený zástupca Ing. D. Q. sa tohto výsluchu nezúčastnil, pretože naň nebol predvolaný. K okolnostiam doručenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu splnomocnenému zástupcovi účastníka svedkyňa uviedla, že dňa 14.05.2014 doručovala predmetné zásielky splnomocnenému zástupcovi a účastníkovi, avšak objekt na R. nemá označené zvončeky ani poštovú schránku, zvonila na všetky tri. Keď jej nikto neotváral, hodila do schránky modrý lístok - výzvu. Následne, dňa 15.05.2014 sa opätovne pokúšala doručiť predmetné zásielky účastníkovi a jeho splnomocnenému zástupcovi na spomínanú adresu, avšak znovu neúspešne a tak hodila do schránky žltý lístok - avízo aj s vyznačenou odbernou lehotou. Tvrdenie poštovej doručovateľky bolo v súlade aj so záznamami Slovenskej pošty o sledovaní zásielky.

6. Krajský súd v Žiline na pojednávaní dňa 08.09.2015 vypočul ako svedkyňu poštovú doručovateľku Z. Q., za prítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu. Výpoveď poštovej doručovateľky sa nelíšila od tej na prvostupňovom správnom orgáne.

7. Podľa § 60 Správneho poriadku odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Dáva sa tu teda priestor na posúdenie možnosti uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov. V danom prípade účastník konania mal o oneskorenosti odvolania pochybnosti, ktoré uplatnil v správnej žalobe. Vo vzťahu k týmto námietkam, je povinnosťou súdu k tejto otázke zaujať príslušné stanovisko a posúdiť, či boli splnené podmienky pre takýto postup, resp. či nebolo povinnosťou odvolacieho správneho orgánu sa zaoberať vecnými námietkami účastníka a ukončiť správne konanie vydaním rozhodnutia. Preto aj takéto oznámenie je spôsobilé vyvolať účinky ako rozhodnutie vydané správnym orgánom v správnom konaní a je preskúmateľné súdom. Krajský súd však zdôrazňuje, že v preskúmanom konaní je predmetom súdneho konania len posúdenie včasnosti podania odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu, a nepatrí súdu zaoberať sa vecou samou. Správny súd teda posudzoval žalobné námietky žalobcu týkajúce sa včasnosti podania jeho odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu, pričom konštatuje, že odvolanie nebolo podané v zákonom stanovenej lehote a teda jeho kvalifikácia správnym orgánom ako oneskorené odvolanie bola zákonná. Preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol, a to z nasledovných dôvodov:

8. Žalobca v žalobe namietal, že neboli vykonané dva pokusy o doručenie prvostupňového rozhodnutia a pošta len uložila zásielku na pošte a znovu sa nepokúsila predmetnú zásielku doručiť. Žalobca poukázal aj na výsluch poštovej doručovateľky, ktorý bol vykonaný bez jeho účasti po podaní odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu. Krajský súd k tejto veci uvádza, že je pravdou, že výsluch Z. Q. bol vykonaný po podaní odvolania, pretože v čase vykonania výsluchu nebolo zrejmé, či sa jedná o oneskorené odvolanie (práve na túto okolnosť bol výsluch zameraný) a keďže tento výsluch ako dôkaz potom žalovaný použil vo svojom oznámení o neskorom odvolaní, bolo povinnosťou správneho orgánu predvolať splnomocneného zástupcu účastníka konania na tento výsluch, čo neučinil. Túto procesnú vadu konania následne odstránil krajský súd tak, že zopakoval výsluch Z. Q. na pojednávaní dňa

08.09.2015, na ktorom sa už splnomocnený zástupca žalobcu zúčastnil a mal možnosť klásť svedkyňi otázky. Svedkyňa potvrdila svoju predchádzajúcu výpoveď na prvostupňovom orgáne uskutočnenú dňa 07.07.2014 a potvrdila dátumy prvého pokusu doručenia dňa 14.05.2014, druhého pokusu doručenia dňa 15.05.2014 a následné uloženie na pošte a vydanie zásielky adresátovi dňa 02.06.2014.

9. Krajský súd v Žiline na zistenie okolností nevyhnutných na preskúmanie napadnutého oznámenia vykonal dôkaz výsluchom svedkyne - poštovej doručovateľky. Tento dôkaz bol u prvostupňového správneho orgánu vykonaný s procesnou vadou a preto bolo nevyhnutné vykonať ho znovu. Správny orgán následne z tohto dôkazu vychádzal a patrilo medzi významné pri zistení skutkového stavu. Žalobca ďalej navrhol vykonať aj ďalšie dôkazy, ako vyžiadanie si tzv. žltého lístka - avíza z pošty a následne porovnať písmo s písmom poštovej doručovateľky a vykonanie dôkazu videozáznamom z kamery umiestnenej nad poštovou schránkou žalobcu. Tieto návrhy na doplnenie dokazovania krajský súd zamietol s poukazom na § 250i ods. 1 druhá veta O.s.p. Žalobca tvrdil, že chyba pri doručovaní spočívala v tom, že jemu ako žalobcovi nebola zásielka doručovaná opakovane, ale už po prvom pokuse bola uložená na pošte. Súd však poukazuje na fakt, že samotné prevzatie zásielky žalobcom, resp. jeho zástupcom 18-ty deň na pošte preukazuje skutočnosť, že spomínané žlté avízo bolo prevzaté a riadili sa ním. K ďalšiemu dôkazu a to dôkazu videozáznamom súd konštatuje, že nebolo potrebné vykonať, keďže bolo dostatočne preukázané, že doručenie bolo v súlade s § 24 ods. 2 Správneho poriadku.

10. Dokazovanie vykonané Krajským súdom v Žiline a taktiež výpis z portálu Slovenskej pošty nepochybne preukázali tú skutočnosť, že poštový doručovateľ si splnil svoju povinnosť a v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku pri doručovaní prvostupňového správneho rozhodnutia a vykonal oba doručovacie pokusy s avízami o opakovanom doručení a uložení zásielky na pošte. Naopak, tvrdenie žalobcu o inom priebehu deja nebolo žiadnym spôsobom preukázané.

11. Žalobca ďalej namietal, že zistenie spoľahlivého skutkového stavu možno dosiahnuť len prostredníctvom argumentov tretej, nezainteresovanej strany, pretože tvrdenia oboch účastníkov - žalobcu a Slovenskej pošty a.s. sú protichodné. V žiadnom prípade ale nie je účastníkom sporu Slovenská pošta a.s., ktorá je poskytovateľom poštových služieb v zmysle zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách. Vykonalé dôkazy a to výsluch poštovej doručovateľky a výpis z portálu Slovenskej pošty a.s. o sledovaní zásielok, len potvrdzujú údaje na doručení ako na verejnej listine, pričom tieto dôkazy sú objektívne a nepochádzajú od žiadneho účastníka správneho konania. Ak chcel žalobca docieľiť spochybnenie údajov na doručení, musel riadne uviesť konkrétne dôkazy na túto skutočnosť, prípadne preukázať, že vykonané dôkazy sú nepravdivé, neobjektívne či zavádzajúce. Len tá skutočnosť, že tieto dôkazy potvrdili údaje na doručení, nemôže byť dôvodom pre konštatovanie ich neobjektívnosti a preto je táto námietka v plnom rozsahu nedôvodná.

12. Posledná žalobcová námietka obsahovala jeho všeobecné tvrdenie, že doručenie neosvedčuje skutočnosť, ktorí musia byť naplnené na splnenie fikcie podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku a to konkrétne, že neboli vykonané doručovacie pokusy a že adresát sa nezdržoval na mieste doručenia v čase doručenia. Čo sa týka prvej časti tejto námietky, súd sa k tejto námietke vyjadril v odôvodnení vyššie, kde konštatuje, že táto podmienka bola v plnom rozsahu splnená, pretože oba pokusy v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku boli riadne uskutočnené. Čo sa týka časti námietky, že doručenie neosvedčuje skutočnosť na naplnenie fikcie doručenia, Krajský súd v Žiline vychádzal z uznesenia Ústavného súdu SR II. ÚS 507/2012-37 zo dňa 13.11.2012, ktoré bolo vydané priamo v právnej veci splnomocneného zástupcu žalobcu. Konanie sa týkalo porušenia základného práva na súdnu ochranu. Predmetom posúdenia v konaní pred krajským a najvyšším súdom bola tá skutočnosť, či poštová doručka je verejnou listinou. Najvyšší súd v tomto uznesení uviedol, že riadne vyhotovená doručka má povahu verejnej listiny. Ako verejná listina preukazuje pravdivosť toho, čo sa v nej potvrdzuje a je dôkazom, že sa písomnosť doručila, ak nie je preukázaný opak. To znamená, že pre ňu platí vyvrátiteľná domnienka jej správnosti, pričom jej správnosť sa v súdnom alebo správnom konaní nedokazuje, dokazuje sa len jej prípadná nesprávnosť. Žalobca v odvolaní namietal, že žalovaný správny orgán, ani krajský súd, neskúmali, či doručovateľ splnil povinnosť podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, avšak v zmysle vyššie uvedeného, žalovaný a ani krajský súd takúto povinnosť nemali a žalobca v odvolaní

nepreukázal nesprávnosť doručenia. Žalobca ďalej tvrdil, že sa v čase doručenia nezdržoval v meste Žilina. Odvolací súd poukázal na nález Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 278/2011-13 zo dňa 16.06.2011, v ktorom uviedol, že dôkazné bremeno preukázať, že sa adresát v čase doručovania v mieste doručovania nezdržoval, znáša adresát a nie správny orgán. Čestné vyhlásenie adresáta nepostačuje na potvrdenie takejto skutočnosti a je potrebný objektívny dôkaz. Taktiež treba konštatovať, že v danom prípade žalobca ani len netvrdil, že sa on alebo jeho zástupca na mieste doručovania v čase doručovania nezdržovali, ale len paušálne konštatoval, že žiadna doručienka s doručovaním do vlastných rúk na opakované doručenie nemôže preukazovať zdržiavanie sa v mieste doručovania. Keďže žalobca nepreukázal, že by sa on alebo jeho splnomocnený zástupca v čase doručovania v mieste doručovania nezdržovali, táto námietka je v plnom rozsahu nedôvodná.

II.

13. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie s odvolaním na § 201 O.s.p. proti všetkým výrokom rozhodnutia krajského súdu a namietal najmä: že súd vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ďalej, že nezistil skutkový stav veci, nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nakoniec, že krajský súd bez predchádzajúceho odstránenia rozporov medzi obsahom listín odporcu a vyjadreniami jeho osoby rozhodol iba na základe listín, dodaných odporcom, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doteraz nemohli byť uplatnené pretože ich výkon súd prvého stupňa neumožnil a nemohli byť prezentované. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Žalobca navrhol vykonať k výsluchu p. Q. dôkaz v porovnaní písma na doručene s písmom na žltom lístku. Žalobca navrhol aby súd vypočul aspoň 10 adresátov úradných zásielok z rajónu vypočutej poštovej doručovateľky k otázkam, či dostávajú do schránok od doručovateľky najskôr modrý lístok a až následne žltý lístok o uložení úradnej zásielky. Čo sa týka samotného predmetu konania, existuje kompletný video záznam z nehodového deja, z ktorého plynú odlišné závery než sú uvedené v spisoch žalovaného.

III.

14. Žalovaný sa vyjadril k odvolaniu žalobcu a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Zotrvával na doterajších svojich vyjadreniach.

IV.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

16. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

18. Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením

napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením krajského súdu a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že nosnými žalobnými dôvodmi žalobcu, ako aj odvolacími dôvodmi žalobcu boli argumenty týkajúce sa doručovania zásielky prvostupňového správneho rozhodnutia splnomocnenému zástupcovi. Žalobné dôvody, ktorými je krajský súd, ale aj súd odvolací - Najvyšší súd Slovenskej republiky viazaný obsahuje výlučne argumenty týkajúce sa doručovania tejto písomnosti. Čo sa týka samotného dopravného priestupku žalobca len všeobecne a neurčito konštatuje, že existuje videozáznam nehodového deja, ktorý vyvracia jeho zistenia a všetky tvrdenia uvedené v jeho rozhodnutí.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu a to aj pokiaľ ide o vykonané dokazovanie výsluchom poštovej doručovateľky Z. Q.. Krajský súd zhojil vadu správneho konania spočívajúcu v tom, že výsluch Z. Q. bol uskutočnený pred správnym orgánom za neprítomnosti žalobcu resp. jeho splnomocneného zástupcu tým, že vykonal sám jej výsluch za prítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu. Doručenka je verejná listina, ktorej údaje sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Dôkazné bremeno o preukázaní opaku je výlučne na žalobcovi, ktorý však toto dôkazné bremeno neuniesol. Navrhol síce vykonanie dôkazov, ale tieto by nevedli k preukázaniu nepravdivosti údajov na doručenke. Je dôležité poukázať aj na skutočnosť, že dôkaz navrhnutý žalobcom - videozáznam opatrený kamerovým záznamom žalobcu nebolo možné vykonať, pretože nejde o objektívny dôkaz a žalobca by mohol do neho svojvoľne zasahovať. Správne poukázal krajský súd na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 507/2012-37 zo dňa 13.11.2012. Žalobca pritom ani netvrdil, že sa na mieste doručovania nezdržiaval, ale len konštatoval, že žiadna doručenka s doručovaním do vlastných rúk na opakované doručenie nemôže preukazovať zdržiavanie sa v mieste doručovania.

22. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi napriek úspechu nepriznal ich náhradu, pretože advokát žalobcu nevyčísľil náhradu trov právneho zastúpenia odvolacieho konania a iné trovy konania žalobcovi nevznikli.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.